

51

Αριθμός απόφασης

983.../2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΧΑΡΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δόκιμη Ειρηνοδίκη Αχαρνών, Ευαγγελία Πριτσούλη και το Γραμματέα του Δικαστηρίου αυτού, Νικόλαο Τσέλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Νοεμβρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση:

Του αιτούντος: του Κωνσταντίνου και της

κατοίκου Καματερού Αττικής, οδός αρ. και

με Α.Φ.Μ. ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 4Η

του Ν. 3869/2010 δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του, Άννας Κίτσιου, με Α.Μ./Δ.Σ.Α. 31654 (Αρ. Γραμματίου Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων Δ.Σ.Α. Π3717756/03-05-2022) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Των καθ' ων η αίτηση: 1. Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αριθμός 8, με Α.Φ.Μ. 996866969, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών (ΓΕ.ΜΗ. με αρ. 15455816000), νομίμως εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» (Α.Φ.Μ. 094014250), λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύστασης της πρώτης τραπεζικής εταιρείας (άρθρο 16 ν. 2515/1997 και αρ. 57 παρ. 3 και 59-74 ν. 4601/2019 – Ανακοινώσεις για καταχώριση στο ΓΕΜΗ υπ' αρ. 31907 και 31909/20-03-2020), η οποία κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010 δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της,

(Αρ. Γραμματίου Προκαταβολής Εισφορών και Ενσήμων Π36590836/29-03-2022 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

2. Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν κατέθεσε προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010 και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Της κυρίως παρεμβαίνουσας: Εταιρείας με την επωνυμία «CERAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» («Ceral Hellas»), η οποία εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής, Λεωφ. Συγγρού αριθμός 209-211, με ΑΦΜ 800715056 και αρ. ΓΕΜΗ 138019601000, νομίμως αδειοδοτηθείσης από την Τράπεζα της Ελλάδος (Απόφαση 207/1/29-11-2016 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος), ως Εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, δυνάμει των διατάξεων του ν. 4354/2015 και της Πράξης 118/19-05-2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως τροποποιήθηκε από την υπ' αρ. 153/08-01-2019 Πράξη, στην οποία έχει ανατεθεί, δυνάμει της από 18-06-2021 Σύμβασης Διαχείρισης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων, όπως καταχωρήθηκε νομίμως στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στις 22-06-2021 με αρ. πρωτ. 208/22-06-2021 στον τόμο 12 και με αυξ. αρ. 198 σε συνδυασμό με το υπ' αρ. 46.041/15-06-2021 ειδικό πληρεξούσιο του Συμβολαιογράφου Αθηνών, Γεώργιου Στεφανάκου, η διαχείριση των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «GALAXY II FUNDING DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, οδός Haddington αρ. 1-2, Victoria buildings, Δουβλίνο 4, αριθμός μητρώου 657099, όπως εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία τελευταία, δυνάμει των από 30-04-2020 και 20-04-2021 συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, όπως αυτές καταχωρήθηκαν νομίμως στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών την 30-04-2020 και 20-04-2021, με αρ. πρωτ. 161/30-04-2020 στο τόμο 11 με α.α. 109 και 129/20-04-2021 στον τόμο 12 με α.α. 119 αντίστοιχα, σύμφωνα με το αρ. 10 παρ. 8 ν. 3156/2003, σε συνδυασμό με το αρ. 3 του ν. 2844/2000, μεταξύ των οποίων και η απορρέουσα από την ένδικη έννομη σχέση, έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», με έδρα την Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, με αρ. ΓΕΜΗ 159029160000, με Α.Φ.Μ. 996807331 (επωφελούμενης), νομίμως εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας

με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με αρ. ΓΕΜΗ 223701000 και ΑΦΜ 094014249 (διασπώμενης), κατόπιν διάσπασης της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και εισφοράς του στην ως άνω νεοσυσταθείσα εταιρεία – πιστωτικό ίδρυμα, εγκριθείσας της ως άνω διάσπασης με την με αρ. πρωτ. 45.089/16-04-2021 απόφαση του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, που καταχωρήθηκε στο ΓΕΜΗ και δημοσιεύθηκε στα στοιχεία της διασπώμενης και επωφελούμενης με τις υπ' αρ. πρωτ. 45.116/16-04-2021 και 45.123/16-04-2021 ανακοινώσεις αντίστοιχα, στο σύνολο των περιουσιακών στοιχείων, εννόμων σχέσεων, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της οποίας (διασπώμενης) έχει υπεισέλθει αυτοδικαίως η «επωφελούμενη» και ενασκούνται αποκλειστικά από αυτή (την επωφελούμενη) νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 4Η του Ν. 3869/2010 δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της,

αρ. Γραμματίου Προκαταβολής Εισφορών και Ενσήμων Π3711530/27-04-2022) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 05-09-2018, με Γ.Α.Κ. 3442/2018 και Ε.Α.Κ. 398/2018 αίτησή του, η οποία προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 10^{ης}-01-2024. Δεδομένου ότι η αίτηση προσδιορίστηκε σε δικάσιμο πέραν της 15^{ης}-06-2021 εφαρμογή έχει ο Ν. 4745/2020 περί επαναπροσδιορισμού μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με τη χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους των εκκρεμών, κατά την έναρξη ισχύος του, αιτήσεων. Έτσι ο αιτών εμπροθέσμως, ήτοι μέσα στην προθεσμία, που τάσσεται από το άρθρο 4Δ του Ν. 4745/2020 και συγκεκριμένα στις 13-04-2021 υπέβαλε στην ανωτέρω πλατφόρμα την υπ' αριθμ. 141070/2021 αίτηση επαναπροσδιορισμού της αίτησής του (βλ. την προσκομιζόμενη με επίκληση εκτύπωση της υπ' αριθμ. 141070/13-04-2021 αίτησης επαναπροσδιορισμού). Εν συνεχεία, εκδόθηκε από τη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου η με Γ.Α.Κ. 1286/02-03-2022 και Ε.Α.Κ. 580/02-03-2022 πράξη κατάθεσης δικογράφου, η οποία αναρτήθηκε στην πλατφόρμα, η ανάρτηση δε αυτή επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, ενώ την ίδια ημέρα η κρινόμενη αίτηση κοινοποιήθηκε εμπρόθεσμα ηλεκτρονικά στις καθ' ων πιστώτριες κατ' άρθρο 4ΣΤ του Ν. 4745/2020 (βλ. τις προσκομιζόμενες από 02-

03-2022 βεβαιώσεις του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους). Κατόπιν παρέλευσης των νόμιμων προθεσμιών των άρθρων 4Η, 4Θ, 4ΙΑ και 4ΙΒ του Ν. 3869/2010, με την υπ' αριθμ. 121/2022 πράξη της Διευθύνουσας του Ειρηνοδικείου Αχαρνών, προσδιορίσθηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και ενεγράφη στο πινάκιο. Η παρεμβαίνουσα ζητεί να γίνει δεκτή η κύρια παρέμβασή της, που ασκήθηκε με τις κατατεθείσες ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου προτάσεις και καταχωρήθηκε στα πρακτικά.

Κατά την ανωτέρω δικάσιμο, η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο έκθεμα με τη σειρά εγγραφής της και συζητήθηκε, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ι.- Όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενες με αρ. 1396Γ'/11-09-2018 και 1397Γ'/11-09-2018 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Κωνσταντίνου Βατσάκη, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 10^{ης}-01-2024 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων. Παράλληλα, αντίγραφο της ηλεκτρονικής αίτησης επαναπροσδιορισμού και της πράξης κατάθεσης αυτής επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων, με μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, κατά τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 4ΣΤ του Ν. 3869/2010 (ιδ. από 02-03-2022 βεβαιώσεις Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους). Ο αιτών και η η α' καθ' ης κατέθεσαν νομίμως και εμπροθέσμως τις έγγραφες προτάσεις τους, μαζί με τα αποδεικτικά μέσα και τα λοιπά διαδικαστικά έγγραφα, κατ' άρθρο 4^Η του Ν. 3869/2010. Αντιθέτως, η β' καθ' ης δεν κατέθεσε προτάσεις εντός της νόμιμης προθεσμίας του άρθρου 4Η του Ν. 3869/2010 και πρέπει να δικαστεί ερήμην. Ενόψει του ότι η εγγραφή των υποθέσεων στο πινάκιο μετά το πέρας των νομίμων προθεσμιών ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρο 4ΙΒ παρ. 2 του Ν. 3869/2010), το Δικαστήριο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (271 παρ. 1 και 2, 741, 754 εδ. β' ΚΠολΔ).

II.- Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ συνάγεται ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδικού μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, εφόσον έχει έννομο συμφέρον. Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 81 παρ. 1 και 215 παρ. 1 ΚΠολΔ συνάγεται ότι η πρόσθετη παρέμβαση ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή, δηλαδή με κατάθεση του δικογράφου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται, που είναι αναγκαίο στοιχείο της προδικασίας και ολοκληρώνεται με την κοινοποίηση αυτής σε όλους τους διαδικούς. Έννομο συμφέρον για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που, είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστότητα της απόφασης, που θα εκδοθεί, είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της, ως τρίτος δε, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος ο οποίος δεν έχει προσλάβει την ιδιότητα του διαδικού με οποιονδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υποθέσεως (ΑΠ 368/2019, ΑΠ 1329/2017, ΕφΛαρ 499/2019 δημοσιευμένες σε ΤραπΝομΠληρΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου, που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών, που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την

ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας επισύρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης. Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες, που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 368/2019 ό.π., ΑΠ 1485/2006 ΤΝΠΝΟΜΟΣ, ΑΠ 91/2005, ΕΛΛΔ/νη 2005/742). Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός, που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού κατά το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ (ΑΠ 368/2019 ό.π., ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 1731/2011 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 περ. γ' του Ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων»: «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους. Οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 2 του άνω Ν. 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπρωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του Ν. 4307/2014 (Φ.Ε.Κ. Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και το δικαιούχο της απαίτησης» (ΑΠ 368/2019 ό.π., Εφ'Αρ 499/2019 ό.π.). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 274 παρ. 2 περ. α ΚΠολΔ, αν εκείνος

που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε αν δεν λάβουν μέρος κανονικά στη δίκη και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272 ΚΠολΔ, ενώ, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 2 περ. β' του ίδιου ως άνω άρθρου, αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του, μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 εδ. τελ. ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η απόφαση, που εκδίδεται είναι κατ' αντιμωλία απόφαση ως προς όλους τους ομόδικους και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος (ΑΠ 192/2012, ΑΠ 1332/2011 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ).

Η παρεμβαίνουσα εταιρεία με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις της, δήλωσε ότι ασκεί «κύρια παρέμβαση» ως μη δικαιούχος διάδικος και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «GALAXY II FUNDING DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», κατόπιν μεταβίβασης σε αυτή - μεταξύ άλλων - και των, προερχόμενων από τις επίδικες συμβάσεις στεγαστικών δανείων, απαιτήσεων, δυνάμει των από 30-04-2020 και 20-04-2021 συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη των οποίων καταχωρήθηκε στο Δημόσιο Βιβλίο του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τόμος: 11, αριθ.: 109, τόμος: 12, αριθ.: 119). Ζήτησε δε, να γίνει δεκτή η ασκηθείσα κύρια παρέμβαση και να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση. Η ως άνω παρέμβαση, η οποία εκτιμάται από το παρόν Δικαστήριο ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, παραδεκτώς ασκείται και είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 41Α ν. 3869/2010, 83, 225, 325, 741 και

752 ΚΠολΔ και σε αυτές του άρθρου 2 παρ. 4 ν. 4354/2015, καθόσον είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της εταιρείας «GALAXY II FUNDING DESIGNATED ACTIVIT DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» στην οποία μεταβιβάστηκαν από την β' καθ' ης - μεταξύ άλλων - και οι απαιτήσεις από τις επίδικες συμβάσεις στεγαστικών δανείων δανειακές, των οποίων (απαιτήσεων) ζητείται η ένταξη στις διατάξεις του ν. 3869/2010 και οι οποίες έχουν ενσωματωθεί στην κατάσταση πιστωτών του αιτούντος και αποτελούν πλέον απαιτήσεις της ειδικής διαδόχου, διαχειρίστρια της οποίας τυγχάνει η παρεμβαίνουσα, το δε δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει τόσο την ίδια όσο και την ειδική διάδοχο, η οποία, προκειμένου να μετέχει παραδεκτώς στην παρούσα δίκη, έχει τη δυνατότητα μόνο για άσκηση παρεμβάσεως, εν προκειμένω μέσω της διαχειρίστριας εταιρείας. Σύμφωνα δε με τα ανωτέρω, μεταξύ της κύριας διαδίκου και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας δημιουργείται σχέση επιγενόμενης αναγκαστικής ομοδικίας. Επομένως, κατ' εφαρμογή των όσων εκτέθηκαν στην προαναφερόμενη μείζονα σκέψη, εφόσον η υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση (β' καθ' ης), καίτοι κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, δεν προκατέθεσε προτάσεις εντός της προθεσμίας του αρ. 4Η ν. 3869/2010, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται στην παρούσα δίκη από την αναγκαία ομόδικό της, αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα. Κατόπιν των ανωτέρω, η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση θα συνεκδικασθεί με την κρινόμενη αίτηση, αφού υπάγονται στην ίδια διαδικασία, είναι συναφείς, διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων (άρθρα 31, 246, 285 και 741 ΚΠολΔ) και θα εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν.

III.- Με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην ως άνω αίτηση αναλυτική κατάσταση οφειλών, ζητεί, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης, που υποβάλλει και, αφού ληφθούν υπόψη η προσωπική, οικογενειακή, περιουσιακή και εισοδηματική του κατάσταση, να ρυθμιστούν οι οφειλές του κατ' άρθρο 8 παρ. 5 ν. 3869/2010, άλλως κατά την κρίση του παρόντος, να εξαιρεθεί από την εκποίηση της περιουσίας του η περιγραφόμενη στην αίτηση κύρια κατοικία του,

57

να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης της οφειλής του θα απαλλαγεί από τα χρέη του προς τις καθ' ων και να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο φέρεται να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, της περιφέρειας της κατοικίας του αιτούντος, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των αρθ. 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν. 3869/2010), σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του Ν.4161/2013 (ΦΕΚ Α' 143/14-06-2013), του Ν.4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94/14-08-2015), του Ν. 4346/2015 (ΦΕΚ Α' 152/20-11-2015), του Ν. 4549/2018 (ΦΕΚ Α' 105/14-06-2018), ως εκ του χρόνου κατάθεσης της αίτησης. Παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών, β) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, καθώς δεν επήλθε συμβιβασμός και επικύρωση του σχεδίου αυτού, κατ' άρθρο 5§1 Ν.3869/2010, ούτε όμως κατ' άρθρο 7 Ν. 3869/2010, όπως προκύπτει από την από 31-10-2018 προσωρινή διαταγή της κας Ειρηνοδίκη Αχαρνών. Επίσης, για την πληρότητα του φακέλου και όχι ως στοιχείο του παραδεκτού της υπό κρίση αίτησης, προσκομίσθηκαν εμπρόθεσμα στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού τα συνοδευτικά της αίτησης έγγραφα και οι υπεύθυνες δηλώσεις του άρθρ. 4 παρ. 2 Ν. 3869/2010 (βλ. προσκομιζόμενα πρωτότυπα των από 06-09-2018 υπεύθυνων δηλώσεων). Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στο τηρούμενο στο Ειρηνοδικείο Αθηνών, Γενικό Αρχείο, κατ' άρθρ. 13§2 Ν. 3869/2010, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του άρθρ. 4§1 Ν. 3869/2010 του αιτούντος για ρύθμιση των οφειλών του στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει εκδοθεί απόφαση για ρύθμιση των οφειλών του ή απόφαση, που απέρριψε προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους (άρθρο 8 παρ. 1 εδ. δ' και εδ. ε' Ν. 3869/2010, όπως το τελευταίο προστέθηκε με το άρθρο 61 παρ. 1 Ν.4549/2018 και άρθρο 10 παρ. 1 Ν.3869/2010), ούτε απόφαση, που διέταξε την έκπτωσή του για τους λόγους του αρθ. 11 παρ. 2 ή απόφαση περί μη απαλλαγής του κατ' αρθ. 11 παρ. 1 ή περί έκπτωσής του για τους λόγους, που αναφέρονται στο αρθ. 10 παρ. 1 και 2.

Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιλαμβάνονται σε αυτή όλα τα στοιχεία, που απαιτούνται κατά το νόμο για το ορισμένο αυτής και

συγκεκριμένα: α) η έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας του αιτούντος, β) η μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, γ) η κατάσταση της περιουσίας και τα εισοδήματά του, δ) οι απαιτήσεις των πιστωτριών κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, ε) σχέδιο διευθέτησεως οφειλών και στ) ορισμένο αίτημα. Πέραν των παραπάνω στοιχείων ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για το ορισμένο της αιτήσεως, ενώ η αναφορά στοιχείων σχετικών με την εισοδηματική κατάσταση του αιτούντος κατά το χρόνο ανάληψης των ένδικων δανείων, του χρόνου και του ποσού συρρίκνωσης των εισοδημάτων του δεν απαιτείται, καθ' όσον δύναται να προκύψει από την αποδεικτική διαδικασία (βλ. Ι. Βενιέρη - Θ. Κατσά, Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 2016, σελ. 251 επ, 181, Κρητικός ρύθμιση οφειλών ν.3869/2010, 2016, σελ 87 επ. και Ε.Κιουπτσίδου Αρμ.64 σελ 1467, ΑΠ 64/2017, 65/2017 και 66/2017 σε ΝΟΜΟΣ και ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΜΠρΑλεξ 190/2012, ΕιρΕλευσ 2/2012, ΕιρΘεσσαλ 6119/2012, ΕιρΘεσσαλ 6168/2012, ΕιρΘεσσαλ 1348/2012, ΕιρΑλμωπ 63/2012, ΕιρΕδεσσ 94/2012 Α` Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΕιρΦιλιατ 1/2012, ΕιρΤριπ 51/2012, ΕιρΑλεξ 42/2012, ΕιρΑλεξ 31/2012, ΕιρΙωαν 2/2011, ΕιρΒέροιας 185/2011, ΕιρΛαρ 104/2011, ΕιρΕλευσ 4/2011 ΤΝΠ Ισοκράτης). Τυχόν δε ελλείψεις παραδεκτά συμπληρώνονται από τις αποδείξεις και τους λοιπούς ισχυρισμούς στα πλαίσια του ισχύοντος στο πεδίο της εκούσιας δικαιοδοσίας ανακριτικού συστήματος, σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 744, 745, 751 και 236 του ΚΠολΔ, που επιτρέπουν την συμπλήρωση των ισχυρισμών, που περιλαμβάνονται στην αίτηση του Ν. 3869/2010, για τις οφειλές, τα περιουσιακά στοιχεία, τα εισοδήματα και την κοινωνική κατάσταση του οφειλέτη. Μετά ταύτα, θα πρέπει να απορριφθούν οι περί αοριστίας ισχυρισμοί της α' καθ' ης και της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας.

Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8 και 9 του ν. 3869/2010, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τους Ν. 4161/2013, Ν. 4336/2015, Ν. 4346/2015 και Ν. 4549/2018, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης του αρ. 8 ν. 3869/2010 ο αιτών θα απαλλαγεί από το χρέος του, το οποίο θα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελώς και προώρως ασκηθέν, καθόσον η απαλλαγή του από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής θα επέλθει, σύμφωνα με το νόμο, αυτοδικαίως (άρθρο 11 παρ.1 Ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 64 του Ν. 4549/2018 και καταλαμβάνει και όλες τις υποθέσεις

κατ' άρθρο 68 παρ. 14 του ίδιου νόμου) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που επιβάλλονται με την απόφαση, που εκδίδεται επί της αιτήσεως, ενώ προβλέπεται και η δυνατότητα κατάθεσης αίτησης για την πιστοποίηση της απαλλαγής από το υπόλοιπο των οφειλών (αρθ. 11 παρ. 1 εδ. β'). Άλλωστε, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθ. 69 του ΚΠολΔ, ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπώς. Επομένως, πρέπει η ένδικη αίτηση, κατά το μέρος της, που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι δεν επετεύχθη δικαστικός συμβιβασμός.

Με τις εμπρόθεσμα κατατεθειμένες προτάσεις τους η α' καθ' ης και η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα αρνήθηκαν την ένδικη αίτηση και πέραν του ισχυρισμού περί αοριστίας της αιτήσεως, ο οποίος κρίθηκε ανωτέρω, προέβαλαν:

- 1) Την ένσταση δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής, διότι αφενός προέβη σε υπέρμετρο δανεισμό, προκειμένου να εξασφαλίσει βιοτικό επίπεδο ανώτερο από όσο του επέτρεπαν τα ίδια εισοδήματά του, αφετέρου εγγυήθηκε σε δάνεια, που ουδέποτε μπορούσε να εξοφλήσει, παρότι γνώριζε και μπορούσε να προβλέψει ως πιθανή την αδυναμία του να ανταποκριθεί στις μηνιαίες δόσεις με βάση την οικονομική του δυνατότητα και έτσι περιήλθε σε κατάσταση υπερχρέωσης. Η ένσταση αυτή, ωστόσο, πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας διότι η α' καθ' ης και η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, οι οποίες φέρουν το βάρος επίκλησης και απόδειξης του δόλου του οφειλέτη, παραλείπουν να αναφέρουν: α) το αρχικό και τελικό ύψος των τραπεζικών προϊόντων, που ο οφειλέτης συμφώνησε να λάβει, β) το χρόνο που τα συμφώνησε και τα έλαβε, γ) τα εισοδήματά του κατά το χρόνο λήψεως των δανείων, δ) τη μηνιαία δόση που έπρεπε να καταβάλλει, ε) τα έξοδα διαβιώσεως του και κυρίως τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών (ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες), ώστε με βάση τα δεδομένα αυτά να καταστεί δυνατόν να κριθεί αν προέβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 59/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). 2) Την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, ισχυριζόμενες ότι ο αιτών με το προτεινόμενο σχέδιο

διευθέτησης οφειλών επιδιώκει τη διαγραφή μεγάλου μέρους των χρεών του χειροτερεύοντας καταφανέστατα τη θέση των πιστωτών και επιδιώκοντας να διασώσει το σύνολο της περιουσίας του, με αποτέλεσμα το σχέδιο αυτό να οδηγεί σε πλήρη απώλεια των απαιτήσεών τους. Η ένσταση, ωστόσο, αυτή είναι μη νόμιμη, καθώς, η αίτηση του οφειλέτη θα γίνει δεκτή από το Δικαστήριο μόνο με τη διαπίστωση της ύπαρξης των προϋποθέσεων του άρθρου 1 του νόμου και εφόσον βέβαια αυτός δεν περιήλθε με δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, στοιχείο που, αν αποδειχθεί από τους πιστωτές, θα έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη της αίτησης ως ουσιαστικά αβάσιμης, το δε σχέδιο διευθέτησης των οφειλών καθορίζεται κατά την ελεύθερη κρίση του οφειλέτη, χωρίς κάποιο περιορισμό, αρκεί να είναι επαρκώς προσδιορισμένο ώστε να μπορεί να προκαλέσει τη συναίνεση των πιστωτών και τη σύναψη δικαστικού συμβιβασμού, αλλά δε δεσμεύει το Δικαστήριο, το οποίο σε περίπτωση, που θα το κρίνει μη εύλογο και αποδεκτό θα επέμβει και θα το διαμορφώσει αποκλίνοντας από τα αιτηθέντα (ΕιρΛαμ 161/2018, ΕιρΛαμ 198/2018, ΕιρΠατρ 34/2018, ΕιρΠολυγύρου 115/2018, ΕιρΝικ 4/2014, ΕιρΠατρ 52/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, υπέβαλαν αίτημα ρευστοποίησης της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος και διορισμού εκκαθαριστή.

IV.- Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που προσκομίζονται, τα οποία λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται, αναλόγως με τη φύση τους, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα (438 ΚΠολΔ), είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 και 395 ΚΠολΔ), μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται ειδικότερα, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, της με αρ. 106/2022 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον της κας Ειρηνοδίκη Αχαρνών, η οποία ελήφθη χωρίς κλήτευση των καθ' ων, από τους ισχυρισμούς των διαδίκων, από τις άμεσες και έμμεσες ομολογίες, που προκύπτουν από τους ισχυρισμούς τους (άρθρ. 261, 352, 339 ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), από τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία είναι πασίγνωστα ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία ότι είναι αληθινά, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρ. 336 ΚΠολΔ) και τέλος από την αυτεπάγγελτη εξακρίβωση πραγματικών γεγονότων, ακόμη και εκείνων, που δεν έχουν προταθεί και ιδιαίτερα γεγονότων, που συντελούν στην προστασία των ενδιαφερομένων ή της έννομης σχέσης ή του γενικότερου κοινωνικού

συμφέροντος (άρθρο 744 Κ.Πολ.Δ.) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο αιτών, ηλικίας σήμερα 51 ετών, είναι νυμφευμένος με την [] με την οποία έχουν αποκτήσει ένα τέκνο, τον [] ηλικίας 13 ετών. Κατοικούν στο Καματερό Αττικής επί της οδού []

και συγκεκριμένα στο υπό στοιχεία [] διαμέρισμα της πυλωτής [] – υπογείου επιφάνειας 87,80 τ.μ, στο οποίο ανήκει κατ' αποκλειστική χρήση η υπό στοιχεία []

θέση στάθμευσης αυτοκινήτου στο στεγασμένο χώρο της πυλωτής 1 επιφάνειας 10,35 τ.μ. επί του οποίου (διαμερίσματος) ο αιτών έχει πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% εξ αδιαιρέτου. Παράλληλα, είναι κύριος σε ποσοστό 100% εξ αδιαιρέτου της υπό στοιχεία Υ-8 οριζόντιας ιδιοκτησίας – αποθήκης της πυλωτής 1 – Υπογείου Β, επιφάνειας 7,20 τ.μ, που βρίσκεται στην ίδια ως άνω οικοδομή. Παρά το γεγονός ότι η αποθήκη συνιστά ξεχωριστή οριζόντια ιδιοκτησία, αποτελεί, σύμφωνα με τη σύγχρονη αντίληψη των συναλλαγών, ενιαία οικονομική ενότητα με το ανωτέρω διαμέρισμα και είναι δυσχερώς ρευστοποιήσιμη χωρίς αυτό. Το διαμέρισμα (μαζί με την θέση στάθμευσης και την αποθήκη), το οποίο είναι βεβαρημένο με προσημείωση υποθήκης υπέρ της β' καθ' ης, αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογένειάς του, ο οποίος ζητεί την εξαίρεσή της από την εκποίηση και περιήλθε σ' αυτόν, δυνάμει του με αρ. [] αγοραπωλητηρίου συμβολαίου της συμβ/φου Αθηνών, []

[], νομίμως μεταγεγραμμένου. Η αντικειμενική του αξία, σύμφωνα με το προσκομιζόμενο πιστοποιητικό ΕΝΦΙΑ έτους 2021, ανέρχεται σε 60.574,19 €. Η εμπορική του αξία, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από τον αιτούντα από 19-04-2022 εκτίμηση – έκθεση του αρχιτέκτονα μηχανικού, Γιάννη Κομματά, εκτιμάται στο ποσό των 60.000 €. Επιπλέον, ο αιτών έχει στην κυριότητά του ένα Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, με αριθμό κυκλοφορίας [], μάρκας Audi A4, έτους πρώτης κυκλοφορίας 2003. Πλην των ανωτέρω δεν απεδείχθη ότι διαθέτει άλλη ακίνητη ή αξιόλογη κινητή περιουσία. Το ανωτέρω αυτοκίνητο, ενόψει της παλαιότητάς του (20 ετών), δεν πρόκειται να προκαλέσει το αγοραστικό ενδιαφέρον του κοινού, ενώ στην υποθετική περίπτωση, που ήθελε βρεθεί υποψήφιος αγοραστής, μόνο μικρό τίμημα πρόκειται να αποφέρει, το οποίο και θα εξανεμιστεί, αφού τα έξοδα της διαδικασίας (αμοιβή εκκαθαριστή,

συμβολαιογράφου κλπ) είναι σημαντικά. Με δεδομένο ότι δεν πρόκειται το τίμημα αυτό να επαρκέσει ώστε να καλύψει τα έξοδα της διαδικασίας και παράλληλα να απομείνει κάποιο αξιόλογο υπόλοιπο προς διάθεση στις πιστώτριες, δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρθ. 9 παρ. 1 ν. 383920/10 εκποίησης του.

Ο αιτών εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος στην εταιρεία « MON.E.Π.Ε. » με μηνιαίο μισθό της τάξεως των 622,11 € (σχετ. η από Μαρτίου 2022 απόδειξη πληρωμής), συνεπώς το ετήσιο συνολικό εισόδημά του ανέρχεται σε (622,11 x 14 μισθούς=) 8.709 €, ήτοι 725 € μηνιαίως. Η σύζυγός του εργάζεται ως ιδιωτικός υπάλληλος στην εταιρεία « » με μηνιαίο μισθό της τάξεως των 345,29 € (σχετ. η από Μαρτίου 2022 εξοφλητική απόδειξη μισθοδοσίας), συνεπώς το ετήσιο συνολικό εισόδημά της ανέρχεται σε (345,29 x 14 μισθούς=) 4.834 €, ήτοι 402 € μηνιαίως.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης αιτήσεως, ο αιτών ανέλαβε τα παρακάτω χρέη: **α)** Δυνάμει της με αρ. 1358596/22-06-2005 σύμβασης στεγαστικού δανείου, έλαβε από τη β' καθ' ης στεγαστικό δάνειο ύψους 53.871,20 € για αγορά ακινήτου. Ο αιτών όφειλε για το ανωτέρω δάνειο στις 09-08-2018 μαζί με τους τόκους (168,28 €) το συνολικό ποσό των 45.739,72 €. Το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ανέρχεται σε 26,52 €, συνεπώς η μηνιαία δόση είναι της τάξεως των 265,20 € (σχετ. η από 09-08-2018 βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει ο αιτών). **β)** Δυνάμει της ίδιας ως άνω σύμβασης στεγαστικού δανείου, έλαβε από τη β' καθ' ης στεγαστικό δάνειο ύψους 101.128,80 € για αγορά ακινήτου. Ο αιτών όφειλε για το ανωτέρω δάνειο στις 09-08-2018 μαζί με τους τόκους (314,26 €) το συνολικό ποσό των 85.512,01 €. Το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ανέρχεται σε 49,58 €, συνεπώς η μηνιαία δόση είναι της τάξεως των 495,80 € (σχετ. η από 09-08-2018 βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει ο αιτών). Για την εξασφάλιση των υπό α) και β) απαιτήσεων της η β' καθ' ης ενέγραψε προσημείωση υποθήκης επί της κύριας κατοικίας του αιτούντος για το ποσό των 186.000 €. Ο εκτοκισμός των ανωτέρω απαιτήσεων συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης οριστικής απόφασης, διότι οι απαιτήσεις είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες (άρθ. 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010), ωστόσο η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα δεν έχει προσκομίσει βεβαίωση οφειλών από την οποία να προκύπτει το ύψος των απαιτήσεων της μέχρι τη συζήτηση της αίτησης, κατά συνέπεια, στα ποσά αυτά δεν συνυπολογίζονται οι τόκοι πέραν της 9^{ης}-08-2018. **γ)** Από την με αρ.

000000000582280 δανειακή σύμβαση ο αιτών όφειλε στις 09-08-2018 μαζί με τους τόκους (7,45) το συνολικό ποσό των 119 €. Το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ανέρχεται σε 5,04 €, συνεπώς η μηνιαία δόση είναι της τάξεως των 50,40 € (σχετ. η από 09-08-2018 βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει ο αιτών).

Τα εν λόγω δάνεια από την β' καθ' ης εξυπηρετούντο κανονικά από τον αιτούντα μέχρι τον Ιούνιο του έτους 2018, όπως τούτο προκύπτει από το μικρό ύψος των δημιουργούμενων τόκων.

δ) Δυνάμει της με αρ. 65000234155/21-06-2007 σύμβασης στεγαστικού δανείου, στην οποία ο αιτών συμβλήθηκε ως εγγυητής, οι τ

και

ς έλαβαν από την α' καθ' ης στεγαστικό δάνειο ύψους 174.044,98 €. Ο αιτών όφειλε για το ανωτέρω δάνειο στις 17-03-2022 μαζί με τους τόκους το συνολικό ποσό των 196.633,77 €. Το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ανέρχεται σε 15,70 €, συνεπώς η μηνιαία δόση είναι της τάξεως των 157,00 € (σχετ. η από 17-03-2022 βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει η α'

καθ' ης). ε) Δυνάμει της με αρ. 65000240234/21-06-2007 σύμβασης στεγαστικού δανείου, στην οποία ο αιτών συμβλήθηκε ως εγγυητής, οι

έλαβαν από την α' καθ' ης

στεγαστικό δάνειο ύψους 65.955,02 €. Ο αιτών όφειλε για το ανωτέρω δάνειο στις 17-03-2022 μαζί με τους τόκους το συνολικό ποσό των 77.932,10 €. Το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης ανέρχεται σε 10,74 €, συνεπώς η μηνιαία δόση είναι της τάξεως των 107,40 € (σχετ. η από 17-03-2022 βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει η α' καθ' ης). Ο εκτοκισμός των ανωτέρω υπό δ) και ε) απαιτήσεων συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης οριστικής απόφασης, διότι οι απαιτήσεις είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες (άρθ. 6 παρ. 3 του Ν. 3869/2010), για το λόγο δε αυτό ελήφθη υπόψη η εγγύτερη στο χρόνο συζήτησης της αίτησης βεβαίωση οφειλών, που προσκομίζει η α' καθ' ης.

Μετά ταύτα, οι οφειλές του αιτούντος ανέρχονται στο συνολικό ποσό των $(45.739,72 + 85.512,01 + 119 + 196.633,77 + 77.932,10 =) 405.936,60$ €, ενώ η συνολική μηνιαία δόση εξυπηρέτησης των δανείων του αντιστοιχεί σε $(265,20 + 495,80 + 50,40 + 157 + 107,40 =) 1.075,80$ €.

Σύμφωνα με τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα, το συνολικό δηλωθέν ετήσιο ατομικό (κατά τα πρώτα δύο έτη) και οικογενειακό (κατά τα

επόμενα έτη) εισόδημα του αιτούντος, συμπεριλαμβανόμενων των ποσών επιστροφής φόρου, των αυτοτελώς φορολογούμενων ποσών και αφαιρούμενου του ποσού του φόρου, κατά τα τελευταία τρία έτη πριν το χρόνο λήψης των ανωτέρω δανείων (2005 και 2007), το οποίο (εισόδημα) και έλαβαν υπόψη οι πιστώτριές του, προκειμένου να του χορηγήσουν τα ένδικα δάνεια, ανήλθε κατά το οικ. έτος 2005 (χρήση 2004) σε 23.020 €, ήτοι 1.918 € μηνιαίως, κατά το οικ. έτος 2006 (χρήση 2005) σε 25.498 €, ήτοι 2.125 € μηνιαίως και κατά το οικ. έτος 2007 (χρήση 2006) σε 37.197 €, ήτοι 3.100 € μηνιαίως, συνεπώς κατά το χρονικό σημείο του δανεισμού του τα εισοδήματά του επαρκούσαν πλήρως για την αποπληρωμή των ένδικων δανείων. Σε ακόμη υψηλότερα επίπεδα κινήθηκε κατά τα επόμενα έτη ανερχόμενο κατά το οικ. έτος 2008 (χρήση 2007) σε 43.581 €, ήτοι 3.632 € μηνιαίως, κατά το οικ. έτος 2009 (χρήση 2008) σε 40.341 €, ήτοι 3.361 € μηνιαίως, κατά το οικ. έτος 2010 (χρήση 2009) σε 43.547 €, ήτοι 3.629 € μηνιαίως και κατά το οικ. έτος 2011 (χρήση 2010) σε 44.398 €, ήτοι 3.670 € μηνιαίως. Κατά τα επόμενα έτη άρχισε να σημειώνει σταδιακή πτώση ανερχόμενο κατά το οικ. έτος 2012 (χρήση 2011) σε 31.599 €, ήτοι 2.633 € μηνιαίως, κατά το οικ. έτος 2013 (χρήση 2012) σε 28.540 €, ήτοι 2.378 € μηνιαίως και κατά το οικ. έτος 2014 (χρήση 2013) σε 62.311 € (ποσό 39.049,55 € από αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά – αποζημίωση απόλυσης), ήτοι 5.193 € μηνιαίως. Το έτος 2014 σημείωσε κατακόρυφη πτώση, λόγω της απώλειας της εργασίας του αιτούντος εντός του έτους 2013 (απόλυσή του από την εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» όπου εργαζόταν επί 17 έτη), ανερχόμενο κατά το φορ. έτος 2014 σε 10.964 €, ήτοι 913 € μηνιαίως. Στα ίδια περίπου επίπεδα κινήθηκε και κατά επόμενα έτη ανερχόμενο κατά το φορ. έτος 2015 σε 10.647 €, ήτοι 887 € μηνιαίως, κατά το φορ. έτος 2016 σε 13.701 €, ήτοι 1.142 € μηνιαίως, κατά το φορ. έτος 2017 ανήλθε σε 13.057 €, ήτοι 1.088 € μηνιαίως, κατά το φορ. έτος 2018 σε 15.321 €, ήτοι 1.277 € μηνιαίως, κατά το φορ. έτος 2019 σε 13.465 €, ήτοι 1.122 € μηνιαίως, κατά το φορ. έτος 2020 σε 12.141 €, ήτοι 1.012 € μηνιαίως και κατά το φορ. έτος 2021 σε 13.001 € (9.181 € το ατομικό ετήσιο εισόδημα του αιτούντος), ήτοι 1.083 € μηνιαίως (765 € το ατομικό μηνιαίο εισόδημα της

5/ αυτών).

Στις μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης του αιτούντος και της οικογένειάς του, με βάση τις συνθήκες της οικογενειακής τους ζωής, περιλαμβάνονται δαπάνες διατροφής, καταναλωτικών αγαθών, λειτουργικών εξόδων κατοικίας (ηλεκτρισμός, ύδρευση,

θέρμανση), εκπαίδευσης του τέκνου τους, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, μετακινήσεων, υπηρεσιών τηλεφωνίας, ένδυσης και υπόδησης. Οι ανωτέρω μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης ανέρχονται, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τον προσδιορισμό εύλογων δαπανών διαβίωσης της ΕΛ.ΣΤΑΤ, στο ποσό των 1.200 € μηνιαίως, το οποίο δεν θίγει το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης και καλύπτονται κατά το μεγαλύτερο μέρος από τον αιτούντα στα πλαίσια της συνεισφοράς του στις οικογενειακές δαπάνες (περίπου 800 € η δική του συνεισφορά στην κάλυψη των οικογενειακών αναγκών).

Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, συντρέχει στο πρόσωπο του αιτούντος μόνιμη και πραγματική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, καθώς το μηνιαίο εισόδημά του (765 € με βάση τα δηλωθέντα εισοδήματά του κατά το φορ. έτος 2021) δεν επαρκεί για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ιδίου και της οικογένειάς του (στο μέτρο της συνεισφοράς του) και συγχρόνως για την εξυπηρέτηση των δανειακών του υποχρεώσεων (1.075 € μηνιαίως), στην οποία περιήλθε χωρίς δική του υπαιτιότητα, καθόσον αυτή (αδυναμία) οφείλεται στην, κατά το έτος 2013, απώλεια της εργασίας του στην εφημερίδα «
» και την εντεύθεν απασχόλησή του σε εργασίες, που του αποφέρουν πολύ μικρότερες μηνιαίες απολαβές, οι οποίες δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στις δανειακές του υποχρεώσεις. Επισημαίνεται ότι το ποσό της αποζημίωσης απόλυσης, που έλαβε κατά το έτος 2013 (39.049,55 €), αναλώθηκε πλήρως στην εξυπηρέτηση των δανείων, που είχε λάβει από τη β' καθ' ης, τα οποία (δάνεια), παρά την κατακόρυφη πτώση των εισοδημάτων του από το έτος 2014 και εντεύθεν, συνέχισε να εξυπηρετεί για άλλα 4,5 χρόνια [(265,20 + 495,80 + 50,40 οι μηνιαίες δόσεις) x 54 μήνες= 811,40 x 54 μήνες= 43.815,60 €], ήτοι μέχρι τον Ιούνιο του 2018, οπότε και οι οικονομικές του δυνατότητες εξαντλήθηκαν.

Μετά ταύτα, πληρούνται οι προϋποθέσεις για υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα: 1) Σε αυτή του άρθρου 8 παρ. 5, καθώς συντρέχουν στο πρόσωπό του εξαιρετικές συνθήκες και συγκεκριμένα ανεπάρκεια εισοδήματος για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών, για το λόγο δε αυτόν πρέπει το Δικαστήριο να προβεί στη ρύθμιση των οφειλών του ορίζοντας μηδενικές καταβολές για τρία έτη. Κρίνεται ότι δεν συντρέχει λόγος

επιαναξιολόγησης, προκειμένου να ελεγχθεί η τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του, καθόσον κατά τα επόμενα έτη αναμένεται να αυξηθούν περαιτέρω τα έξοδά του, αφενός λόγω των αναγκών εκπαίδευσης του τέκνου του (13 ετών σήμερα), οι οποίες πρόκειται να αυξηθούν στο μέλλον, αφετέρου λόγω της μεγάλης ανόδου του κόστους ζωής, ενώ δεν αναμένεται να βελτιωθεί η οικονομική του κατάσταση, σε βαθμό, που να απομένει και περίσσευμα προς διάθεση στις πιστώτριες. Άλλωστε, οι πιστώτριες ή ο αιτών δύνανται, σύμφωνα με το αρ. 8 παρ. 4 του Ν. 3869/2010, να προβούν στην τροποποίηση της παρούσας αποφάσεως, εφόσον τούτο δικαιολογείται από μεταγενέστερα γεγονότα ή μεταβολές της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων τους (Ειρ.Θεσ 1752/2012, ΕΛΛΔ/νη 53.863).

II) Ο αιτών θα υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010 για μηνιαίες καταβολές, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία του, με δεδομένο ότι με τις μηδενικές καταβολές κατά τα τρία έτη της ρύθμισης δεν επέρχεται εξόφληση των πιστωτών και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, η ικανοποίηση του οποίου είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδ. 2010, σελ. 148, αριθ. 16). Με βάση τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2 εδ α', το ακίνητο του αιτούντος αποτελεί την κύρια κατοικία του ιδίου και της οικογένειάς του και τα εισοδήματα δεν ξεπερνούν τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης προσαυξημένες κατά 70%, οι οποίες προσδιορίστηκαν ήδη ανωτέρω στο ποσό των 1.200 ευρώ μηνιαίως ($1.200 + 70\% = 2.040 \text{ €}$). Επίσης, η εν λόγω κύρια κατοικία έχει συνολική αντικειμενική αξία 60.574,19 €, επομένως δεν υπερβαίνει το προσαυξημένο για έγγαμο με ένα τέκνο ποσό των 240.000 €, ενώ δεν προβλήθηκε σχετική ένσταση εκ μέρους των καθ' ων ότι ο αιτών δεν υπήρξε συνεργάσιμος δανειολήπτης (άρθρο 9 παρ. 2 εδ. γ' ν. 3869/2010, όπως τροποποιημένος ισχύει). Δυνάμει του άρθρου 9 παρ. 2. εδ. β', ο αιτών οφείλει να καταβάλει ως αντάλλαγμα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του το ποσό, που θα λάμβαναν οι πιστωτές σε περίπτωση, που προέβαιναν στην αναγκαστική εκτέλεση της κύριας κατοικίας του, ήτοι η τρέχουσα εμπορική αξία της μείον του εκτιμωμένου ποσοστού απομείωσης αυτής λόγω της αναγκαστικής της εκποίησης και των εξόδων εκτέλεσης. Ταυτόχρονα, θα ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο η μέγιστη δυνατότητα αποπληρωμής του οφειλέτη, η οποία βασίζεται στην τρέχουσα και στην μελλοντική ικανότητά του

λαμβανομένων υπόψη και των εύλογων δαπανών διαβίωσης (βλ. αριθμ. πράξης 54/15.12.2015 ΤτΕ). Το παρόν Δικαστήριο, με βάση τα αποδεικτικά μέσα, που προσκομίστηκαν (ΕΝΦΙΑ, εκτίμηση από αρχιτέκτονα μηχανικό) και την επιτρεπτή, στο πλαίσιο του ανακριτικού συστήματος, που διέπει την εκούσια δικαιοδοσία, αυτεπάγγελτη εξακρίβωση των πραγματικών γεγονότων σε σχέση με την πραγματική εμπορική αξία ισαξίων ακινήτων στην ίδια περιοχή, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση, την παλαιότητα, την κατάσταση, το εμβαδό κρίνει ότι το εκτιμώμενο ποσό του πλειστηριάσματος της κύριας κατοικίας του αιτούντος ανέρχεται στο ποσό των 48.000 ευρώ (60.000 € εμπορική αξία x 80%= αξία άμεσης εκποίησης). Στα ίδια πλαίσια του ανακριτικού συστήματος, το Δικαστήριο, προσδιορίζει επιπροσθέτως, τα έξοδα της αναγκαστικής εκτέλεσης στο ποσό των 3.000 €. Αφαιρουμένων και των εξόδων εκτέλεσης, το ποσό που θα πρέπει να επιβαρυνθεί ο αιτών για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ανέρχεται σε 45.000 €. Όσον αφορά το χρόνο αποπληρωμής, θα πρέπει αυτός να οριστεί σε 20 έτη (240 μήνες), λαμβανομένων υπ' όψη του ύψους του χρέους, της οικονομικής του δυνατότητας, της ηλικίας του και της διάρκειας των δανείων. Έτσι, το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε (45.000 : 240=) 187,50 €. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2β του ν. 3869/2010, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 62 παρ. 3 του ν. 4549/2018, το οποίο ισχύει και στις εκκρεμείς υποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 8 του ίδιου νόμου, κατά το χρονικό διάστημα των καταβολών της παραγράφου 2 του άρθρου 8 το Δικαστήριο κατανέμει το ποσό, που μπορεί να καταβάλει ο οφειλέτης μεταξύ της ρύθμισης οφειλών του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου διασφαλίζοντας ότι οι πιστωτές δε θα βρεθούν χωρίς τη συναίνεσή τους σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν, στην οποία θα ευρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης. Ενόψει της διάταξης αυτής και δεδομένου ότι ορίσθηκαν, δυνάμει του άρθρου 8 παρ. 5 του ν. 3869/2010, μηδενικές καταβολές, ο αιτών θα πρέπει να καταβάλλει τις ορισθείσες δόσεις για τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, αρχής γενομένης από τον Σεπτέμβριο 2023. Έτσι, η καταβολή των δόσεων θα ξεκινήσει από το Σεπτέμβριο του 2023, θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός και θα γίνεται εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που

θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, του τόκου υπολογιζόμενου επί του ποσού της ορισθείσας δόσης. Σημειώνεται ότι στις υποθέσεις του ν. 3869/2010 ο υπολογισμός του τόκου γίνεται επί του ποσού της δόσης, που ορίστηκε με το αρ. 9 παρ. 2, πράγμα που και ο ίδιος ο νομοθέτης επιβεβαίωσε με την τροποποίηση της παρ. 2 του άρθ. 9 ν. 3869/2010 με το ν. 4549/2018, κατοχυρώνοντας και νομοθετικά τον έως τότε ομοιόμορφο τρόπο εφαρμογής του αρ. 9 παρ. 2. Πράγματι, ο σκοπός του ν. 3869/2010 είναι η ρύθμιση των οφειλών με στόχο τη διάσωση της κατοικίας του αιτούντος οφειλέτη. Συνεπώς, καθώς ο νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη δόση του άρθρου 9 παρ. 2 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Στην πραγματικότητα ο νομοθέτης ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του αρ. 9 παρ. 2, ήτοι μετά από 15, 20 ή 35 χρόνια ανάλογα την περίπτωση (Ειρ.Πειρ. 1415/2022). Η ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτριών από τις δόσεις της ως άνω ρύθμισης θα λάβει χώρα κατά αναλογική εφαρμογή των άρθρων 974 επ. ΚΠολΔ. Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτηση στο Ελληνικό Δημόσιο για τη μερική κάλυψη του ποσού της μηνιαίας καταβολής του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του ως άνω άρθρου, το οποίο ορίζει η παρούσα, ενημερώνοντας σχετικά την πιστώτρια.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να ρυθμιστούν οι οφειλές του αιτούντος κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την αίτηση και την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, της β' καθ' ης – υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση νομίμως εκπροσωπούμενης από την αναγκαία ομόδικο αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος υποχρεώνοντας αυτόν σε μηδενικές μηνιαίες καταβολές προς τις καθ' ων για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της απόφασης αυτής.

ΕΞΑΙΡΕΙ της εκποίησης την κύρια κατοικία του αιτούντος, δηλαδή το υπό στοιχεία ? διαμέρισμα της πυλωτής ? – υπογείου Γ επιφάνειας 87,80 τ.μ, στο οποίο ανήκει κατ' αποκλειστική χρήση η υπό στοιχεία G-6 θέση στάθμευσης αυτοκινήτου στο στεγασμένο χώρο της πυλωτής 1 επιφάνειας 10,35 τ.μ. και την υπό στοιχεία Υ-8 οριζόντια ιδιοκτησία – αποθήκη της πυλωτής 1 – Υπογείου Β, επιφάνειας 7,20 τ.μ, που βρίσκονται στο Καματερό Αττικής επί της οδού , επί της οποίας (κύριας κατοικίας) ο αιτών έχει πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100% εξ αδιαιρέτου.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του το συνολικό ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων ευρώ (45.000 €), με μηνιαίες καταβολές ποσού εκατόν ογδόντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (187,50 €) για χρονικό διάστημα είκοσι (20) ετών (240 μηνιαίες δόσεις). Η καταβολή των δόσεων θα ξεκινήσει από το Σεπτέμβριο του 2023, θα πραγματοποιείται εντός του πρώτου δεκαημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός και θα γίνεται εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με σταθερό επιτόκιο, που θα ισχύει για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, του τόκου υπολογιζόμενου επί του ποσού της ορισθείσας δόσης, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας. Η ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτριών από τις δόσεις της ως άνω ρύθμισης θα λάβει χώρα κατά αναλογική εφαρμογή των άρθρων 974 επ. ΚΠολΔ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους στις Αχαρνές στις ...?..-06-2023.

Η ΔΟΚΙΜΗ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ευαγγελία Πριτσούλη

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Νικόλαος Τσέλης